

[Eva Kjer Hansen]

Dernæst sikrer vi med det her lovforslag, at forældrene får ret til at få tilskud til en puljeordning, og endelig giver vi forældrene frit valg mellem dagtilbudene i kommunen og mulighed for at gøre brug af andre kommuners dagtilbud.

Samlet giver det her lovforslag forældrene en større frihed, flere valgmuligheder og ret til selv at etablere det, vi kan kalde fribørnehaver. Vi tror i Venstre på, at der er mange forældre, der gerne vil benytte sig af de her muligheder, og vi synes, vi skal give dem chancen.

Med disse ord ser vi frem til, at lovforslaget kan få en hurtig og velvillig behandling.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Den 6. august kl. 22.06 gjaldede det glade budskab via Ritzau fra Venstres sommergruppemøde på Færøerne: Folketingsgruppen har planlagt og vil i den kommende samling satse på en frihedsreform, intet mindre. Den enkelte borger skal have større frihed til at vælge mellem de forskellige offentlige serviceydelser og til at krydse kommune- og amtsgrænser, for – som skatteministeren bl.a. fremhævede i pressemeddelelsen – det vil medføre mere brugerindflydelse og mindre bureaukrati.

Ekkoet af denne pressemeddelelse nåede SF's sommergruppemøde på et jysk vandrehjem, og vi kastede os da også med stor nysgerrighed over de første udmøntninger af forslag under denne pompøse overskrift, som så er blevet den samlede regerings siden august.

Når man fordyber sig i de fire delelementer, som dette forslag består af, må man konstatere, at brugen af frihedsbegrebet nok vil forekomme småbørnsforældre temmelig illusorisk, og det er selvfølgelig, fordi problemerne for disse familier er nogle helt andre. Med ventelister på op imod 30.000 kan mange forældre jo ikke frit vælge at få passet deres børn i en kommunal institution eller en dagpleje.

En undersøgelse, som regeringen har fået lavet og har betalt, viser, at 6 pct. af forældrene er utilfredse med den pasningsordning, de har. Men for kommunale institutioner er det kun 2 pct., for kommunal dagpleje 7 pct., for privat dagpleje 13 pct., og af dem, der passer deres børn selv, er hele 25 pct. utilfredse. Derfor turde konklusionen for mig selvfølgelig være klar, og det burde den også være for regeringen: Forældre skal straks efter barselorlovens ud-

løb frit kunne vælge en kommunal pasningsmulighed. Men jeg må jo konstatere, at regeringen åbenbart har valgt ikke at tage sin egen undersøgelse alvorligt overhovedet.

Forslaget fire elementer er følgende: For det første ønsker regeringen, at forældre med små børn, der ikke benytter kommunal pasning, skal kunne få et generelt skattefrit tilskud, men regeringen er ikke villig til at betale. Derfor indføres det som en mulighed for kommunerne, samtidig med at denne regering med ikke helt frivillige aftaler begrænser kommunernes driftsudgifter og farer ud med trusler om bål og brand, hvis disse aftaler ikke overholdes på decimal. Det må man vist kalde mere end dobbeltmoralsk.

For det andet gælder det frie valg af institution kun for den tildelte type, og det vil sige, at de, som f.eks. har fået en kommunal dagpleje og er utilfredse, altså ikke frit kan vælge f.eks. en vuggestueplads. Til gengæld har forældre ret til at blive stående på ventelisten, til der bliver plads i den ønskede institution. Det griber ind i kommunernes ret til selv at udforme ventelisterne, så vidt jeg kan se.

Det tredje element pålægger kommunalbestyrelsen at yde tilskud til forældre, der har fået tilbudt plads, hvis de kan få plads i en anden kommune. Proceduren er altså, at forældre og institutionskommune skal være enige i det konkrete tilfælde, men at bopælskommunen ikke kan sige nej. Det finder jeg helt uacceptabelt. Ført ud i sin yderste konsekvens kan der siges nej til Lille Frække Frederik og Lille Sorte Sambo, men ja til Søde Sofie og Hvide Vigo.

For det fjerde skal forældrene have ret til at oprette eller få tilskud til en privat ordning, vel at mærke når de har fået tilbud om kommunal pasning. I dag kan kommunerne jo lave driftsoverenskomst med nogle forældre om en puljeordning og give et mindre tilskud. Med dette bliver det en tvang for kommunerne også i de tilfælde, hvor der ingen venteliste er, og da budgetterne skal holdes, må det vel medføre, at kommunalbestyrelserne er tvunget til at nedlægge pladser – eller hur?

Endelig vedrørende økonomien. I bemærkningerne konstateres det, at forslaget ingen økonomiske konsekvenser har for det økonomiske mellemværende mellem kommuner og stat, men på den anden side siger næste punk-